

A migrációs specifikus bűnelkövetés néhány aspektusáról

Rezümé

A migrációs specifikus közbiztonsági veszélyek részben kulturális konfliktusként, részben esélypótló magatartásként magyarázhatók. A beérkezők hosszan tartó instabil társadalmi státusa és orientációs mintáik zavarai identitászavarok és normaszegések forrásává válhat. A migránsok bűnözésével kapcsolatos egyik álláspont szerint az nem különbözik lényegesen az őshonos népesség elkövetési mutatóitól. Az ellentétes nézet szerint a jelenlegi migráció erősen növeli a bűnözés egészét és egyes specifikus cselekmények volumenét. Nyugat-Európa fejlett társadalmaiban új fenyegetést jelent az iszlamista radikalizálódás. Megjelennek emellett korábban ismeretlen elkövetési módok, mint a rablásokkal kombinált tömeges szexuális zaklatás, vagy premodern hagyományokból eredő kriminális magatartások, amilyen a női körülmetélés, gyermekházasságok, kényszerházasságok és becsületgyilkosságok.

A 2015–2016. évi menekültválság tapasztalatai rámutattak arra, milyen súlyos veszély, ha bevándorló konfesszionális vagy etnokulturális csoportok belső felforgató erők szövetségeseivé válnak, vagy ha egy ország idegen etnikai csoportok és idegen politikai érdekek ütközőterepévé válik¹, ahogy ezt az elnöki rendszerre való áttérést érintő török népszavazás németországi lecsapódásán látjuk². A bevándoroltak felületes vagy látszólagos integrációja, beépülése az igazgatási, rendészeti, védelmi vagy elhárítási szervezetekbe, ahogy a német titkosszolgálatba beépült iszlamista kettős ügynök példája is igazolja³, súlyos kockázatot rejt magában. Egyszerre politikai, nemzet- és közbiztonsági veszélyeket hordoznak azok az újonnan megjelenő, szélsőséges ideológiákat valló politikai csoportok, amelyek faji, etnikai vagy szociális alapon a migránsokat és befogadásukat általánosságban támadják, bevándorlókkal és szimpatizánsaikkal szembeni gyűlöletpropagandát fejtenek ki, és tettelegesen gyűlöletcselekményeket követnek el. Ugyanígy azok is, amelyek – végső soron egy platformra kerülve az embercsempészekkel – az irreguláris bevándorlókat politikai megfontolásból törvényellenes eszközökkel és tisztázatlan eredetű forrásokkal is támogatják.⁴

A migrációval kapcsolatos rendészeti és bűnüldözési problémákat, valamint az ezekkel kapcsolatos intézményi feladatokat és szervezeteket elméleti síkon kellő részletességgel bemutattam az elmúlt években született munkáimban.⁵ Ezért ezekkel ebben a dolgozatban

---

¹ Vö. U. Ulfkotte: Der Krieg in unseren Städten. Wie radikale Islamisten Deutschland unterwandern. Eichborn, Frankfurt a. M., 2003.

² B. Çopur: Volksabstimmung in der Türkei Erdogans gefährliches Referendum: Türkei hat die Wahl zwischen Chaos und Staatszerfall. http://www.focus.de/politik/experten/volksabstimmung-in-der-tuerkei-konfliktgefahr-vor-referendum-heisser-tuerkischer-fruehling-auch-in-deutschland_id_6638710.html; Erdoğan-Auftritt: Verboten! Nein, aushalten! – von Till Schwarze und Ludwig Greven, 24. Februar 2017. <http://www.zeit.de/politik/deutschland/2017-02/recep-tayyip-erdogan-auftritt-in-deutschland-verbot-pro-und-contra>

³ Enttarnter Islamist spielte auch in Pornos mit. Kronenzeitung, 01. 12. 2016.

⁴ K. Blankfeld: The Little Black Book of Billionaire Secrets – Billionaire George Soros Earmarks \$500 Million For Migrants And Refugees, Sep 20, 2016. <https://www.forbes.com/sites/kerenblankfeld/2016/09/20/billionaire-george-soros-earmarks-500-million-for-migrants-and-refugees/#2919efc38882>

⁵ Lásd például Póczik Sz.: Nemzetközi migráció, biztonságpolitika, biztonság. In: Tarrósy I. – Glied V. – Vörös Z. (szerk.): Migráció a 21. században. Publikon Kiadó, Pécs, 2016, 103–137. o.

nem foglalkozom. Fontosnak tartom viszont – a teljesség igénye nélkül – legalább érzékeltetni a 2015–2016. évi menekültválság tapasztalatai kapcsán fellobbant vitát arról, vajon a menedékkérők megjelenése fokozza-e a bűnözés terjedelmét, s ha igen, vannak-e olyan területek, amelyek kitüntetett figyelmet érdemelnek. A következőkben néhány, a jelenlegi migrációs folyamattal összefüggésben jellegzetesnek mondható normaszegő kultúraspecifikus magatartásformát ismertetek. Mély kulturális és közösségi beágyazottságuk miatt azonban ezek megelőzése és üldözése rendkívüli nehézségekbe ütközik. Ezt megelőzően azonban vetünk egy pillantást az utóbbi években Európába érkezett menedékkérők szociális jellegre.

A 2015–2016. évi menekültválság során Európába érkező migránsok szociális jellegei

E kultúraspecifikus magatartásformák vizsgálata annál is fontosabb, mivel a 2015–2016. évi menekültválság során tömegesen Európába érkező migránsok kulturális és szociális jellegei olyan mértékben különböznek a korábban Európát és Amerikát érintő migrációs hullámok összetételétől, hogy integrálhatóságukkal kapcsolatban elvi szinten is erős kétségek fogalmazódtak meg. A politikusok aggódó nyilatkozatai gyakran propagandisztikus élűek, de van valóságalapjuk. *Miloš Zeman* cseh államfő szerint: „Az Európai Unió a migránsválság kezelése során elfeledkezik arról, hogy muszlim migrációról van szó. Ezek a bevándorlók nem integrálhatók és nem olvashatók be az európai kultúrába.”⁶ Alaposabb megfontolást igényelnek azonban rangos arabista és iszlámkritikus tudósok hasonló állásfoglalásai. *Maróth Miklós* szerint a jelenleg érkezők „olyan emberek, akik a nyelvi korlátok és a műveltségbeli hiányok miatt nem képesek fölvenni a befogadó országok kultúráját. Nem is igen érdekli őket a befogadó közeg, tekintettel arra, hogy a muzulmán meggyőződésük azt súgja nekik: az ő vallásuk magasabb rendű [kiemelés P. Sz.], tehát ők vannak a vallási igazság birtokában, míg a keresztények meghamisítják Isten szavát. [...] vonzza őket Európa, mert szabadabb életet élhetnek, mint odahaza [...] [de] ezt a jogot a bevándorló férfiak maguknak tartják fenn, [...] családjuknak, elsősorban a nőknek, nem adják meg. Ugyanakkor megvetik annak az európai kultúrának az »erkölcstelenségét«, amelyet élvezni akarnak. Ebből fakadóan [...] nem akarnak integrálódni [...] Párhuzamos társadalmakat hoznak létre, és az iskolarendszerekből is ők buknak ki elsősorban, mivel a kibocsátó országok olyan rétegeiből érkeznek, amelyek nem a legtehetségesebbek. Bizonyos országokban [...] az iskolákból kibukott gyermekek 80 százalékát a bevándorló háttérű családok adják. [...] ezeknek a családoknak a következő generációja még kevésbé tud beilleszkedni, mint az első, [...] Ezekből áll össze az a lumpen réteg, amely autókat borogat, fosztogat és gyűjtogat. [...] Tekintettel arra, hogy az iszlámban a vallás és nemzetiség igen szorosan összetartozik, [...] az európai társadalom periferiáin élő emberek fölfedezik magukban az arabot vagy az afgánt, [...] és ezzel együtt fölfedezik magukban a muszlimot is.”⁷ Azonos meggyőződésen van *Abdessamad Belhaj* is: „Az érkezőknek nincs kulturális és politikai lojalitásuk az európai országok iránt. Továbbra is felekezetiükhöz, klánjukhoz, törzsükhöz maradnak hűségesek. Magukkal hozzák a hátrahagyott problémáikat, importálják az etnikai és vallási konfliktusait, és ez csak tovább növeli az európai országok gondjait. [...] Kiválasztottnak tartják magukat, küldetéstudatuk van, nem alkalmazkodni akarnak, hanem az iszlám társadalmat reprodukálni.”⁸

⁶ Cseh elnök: a muszlimok nem integrálhatóak az európai kultúrába. Faktor, 2016. február 12. <http://faktor.hu/faktor-cseh-elnok-a-muszlimok-nem-integralhatoak-az-europai-kulturaba>.

⁷ Maróth M.: Lehetetlen a muszlimok integrálása. Magyar Idők, 2016. február 23.

⁸ Kékes V.: Nem lehet integrálni a muszlim bevándorlókat. 888.hu, 2016. november 24. <http://hirek24.hu/hirek/888/osszes?req=929209>

Bár a magam részéről differenciáltabban és hangsúlyozottan szociális alapúnak látom a problémát, ez nem könnyít annak súlyán. „Van Berlinben és Londonban [...] néhány lakónegyed, ahol a muszlimok saját törvényeiket érvényesítik, kis iszlám államot üzemeltetnek, vigiláns csoportok tartják fenn a rendet. [...] ami az iszlámot és iszlámellenességet illeti, nagyon csalóka a kép, sok a félreértés. Az iszlám egy konzervatív forradalom ideológiájaként a mai világhelyzetben lehet ugyan probléma, de a menedékkérőkkel kapcsolatos fő gond nem muszlim jellegük, hanem az, hogy széles tömegek a saját kultúrájukban is kulturálatlanok” – hangsúlyoztam egy interjúban.⁹ Tényként leszögezhetjük, hogy a menekültválság során érkező – önmagukban is rétegzett és különféle célokat követő – bevándorló csoportok jelentős részét háborús, politikai, szociális vagy gazdasági okok mozdítják ki eredeti hazájukból. Sok esetben szociális státusuk eredetileg is bizonytalan vagy alacsony volt. Egyes csoportjaik származási helyükön is idegennek, kirekesztettnek vagy kifejezetten üldözöttnek számító kisebbségek voltak, ami elfojtott indulatok folyamatos jelenlétét idézheti elő. A célországba való megérkezésükkor viszonylag szerény társadalmi tőkével¹⁰ bírnak. Szellemi, anyagi és megélhetési kultúrájukban, a megélhetés struktúráiban, érték- és szokásrendszerükben elütnek a célország őshonos közösségeitől, nehezen alkalmazkodnak a fejlett társadalmak bonyolult hierarchiáihoz és szigorú munkafegyelméhez.

Túlnyomó többségük muszlim, tehát vallási tekintetben nemcsak elütnek a befogadótól, hanem kifejezetten elutasítják azok vallási képzeteit, megvetik őket és értékeiket, hiszen identitásuk szerint vallási alapú kultúrájuk felette áll minden más kultúrának. Ennek megfelelően az ő szemléletükben az európaiak helye elvileg a *dimmi* státusa volna.¹¹ Az Európába érkező muszlimok, különösen a magukat az iszlám elkötelezettjeinek érző arabok körében erős identitásbeli és státusfeszültség keletkezik, hiszen egyéni érdemektől független sajátjogú vezetői státusigényük a társadalom elitjében jelölné ki a helyüket, miközben a befogadó országok valóságos szociálisréteg-hierarchiájában a legalsó fokra szorulnak. Iszlám kontextusban elbeszélve: ez nem a *dar al-Islam* (a győzedelmes, uralkodó iszlám), de még nem is a *dár al-ahd* (a szerződés háza, ahol a muszlimok nem muszlim uralom alatt egyenrangú polgárként élnek, s amely ellen azonban – ha ideiglenesen is – szünetel a háború). Ez a kiszolgáltatottság és alávetettség állapota a hitetlenek földjén (*dár al-kufr*), amely potenciálisan az iszlám terjeszkedés háborús célterülete is (*dár al-harb*).¹² Az erőfölény megszerzéséig és a háború megkezdéséig vagy folytatásáig az ellenség (!) földjén a *takijja* (kényszerítő körülmények miatti a hit titkolása) célszerű. A hagyományos Nyugat-ellenes, keresztény- és zsidóellenes történelmi hagyomány és ahhoz kötődő beidegződések a befogadó társadalommal szembeni ellenszenvet táplálják. Mindebből adódik a befogadó társadalom teljes értékvilágának és kulturális teljesítményeinek, struktúráinak, rendjének, jogának, hiedelmeinek elutasítása, a tradicionális társadalmakat romboló (*poszt*)modernitás gyűlölete, az elkülönülésre törekvés, illetve a többségi társadalom által elutasított premodern rend és az abban gyökeredző hiedelmek és babonák kényszeres ápolása.

A muszlim bevándorlók *iskoláztatáshoz* való viszonya erősen eltér a befogadó társadalométól, az iskolás korra való felkészítés sem felel meg a befogadó társadalom elvárásainak. Jól látjuk

⁹ Lass G.: Kulturális erőpróba – riport Póczik Szilveszterrel. Magyar Demokrata. 2016. október 12.

¹⁰ A fogalomhoz lásd Füzér K. – Gerő M. – Sik E. – Zongor G.: Társadalmi tőke és fejlesztés. In: Kolosi T. – Tóth I. Gy. – Vukovich Gy. (szerk.): Társadalmi riport 2006. Tárki, Budapest 2006, 335–350., különösen 335–339. o.

¹¹ Az iszlám világban a *dimmi*(k) a „könyv népeihez” tartozók, zsidók, keresztények, zoroasztriánusok, akiket nem szabad megölni vagy rabszolgává tenni ugyan, de nem teljes értékű emberek, a muszlimokkal nem egyenrangúak, bántatlanságukat adóval, úgynevezett *dzsizjával* kell megváltaniuk.

¹² Dévényi K.: A kivándorlás elméleti alapjai az iszlámokban. Az iszlám és migráció című rendezvénysorozat anyagai. Külügyi és Külgazdasági Intézet, Budapest, 2016

ezt Németországban. A szövetségi oktatásügyi minisztérium megbízásából készült jelentés megállapítása szerint a migrációs háttérű gyermekek esetében a szülők legtöbbje legfeljebb csupán a magyar 9–10. osztálynak megfelelő, tehát magyar fogalmak szerint az általános iskolát alig meghaladó vagy el sem érő (12 százalék) képzettségi szinttel bír. A migrációs háttérűek körében fokozottan és halmozottan jelentkeznek társadalmi kockázatok: munkanélküliség, jövedelmi szegénység, az iskolában és szakmai képzésben elszenvedett kudarc. A migránsok első generációs utódnemzedékében 55, de a második utódnemzedékben is 42 százalék a legalább egy kockázati tényező által érintettek aránya. Az iménti három kockázati tényező által együttesen érintettek aránya az első utódnemzedékben tíz, a második utódnemzedékben hat százalék, ami körülbelül ötszöröse az őshonos lakosság hasonló mutatóinak.¹³

*Higiéniai viszonyaik*¹⁴, az egészségügyi ellátáshoz, valamint a vagyoni értékekhez való viszonyuk tekintetében is differenciák figyelhetők meg. Az *erőszakhoz való viszony*, a fizikai erőszak hierarchiaképző szerepe is erősen különbözik a kibocsátó és befogadó társadalmakban. A háborús övezetektől érkező bevándorlók egyfajta *erőszakkulturát* hoznak magukkal. Eltérő *nemi és életkori szerepeik, családszerkezetük* különbözőségei (nagy családi, többgenerációs együttélés, az idősek és a hagyományok megkérdőjelezhetetlen tekintélye, a családok eltartóképességéhez mérten túl sok gyermek, a háztartás és gyermeknevelés szerepeire korlátozott, kiszolgáltatott nő) hátráltatják a beilleszkedést és a modernizációs folyamatokat. Kiemelkedő jelentőségű konfliktusforrás a muszlimok nőiséghez, szexualitáshoz, nemi erkölcshez való viszonya, ami – most ne vitassuk, valóban vagy részben látszólagosan – gyökeres ellentétben áll a jelenlegi európai szemlélettel. A szigorúan vett iszlám hagyományban a nők másodrangúnak számítanak, és a férfiaknak uralkodniuk kell felettük, szántóföldhöz hasonlítanak, amelyet a férfi akarata szerint használhat. A nő tanúvallomása felét éri a férfiénak. A férfi négy feleséget vehet magához, és szexuális viszonyt létesíthet más rabszolgákkal. A fiúgyermek öröksége kétszerese a lánygyermekének. A férfiek megverhetik engedetlen feleségeiket.¹⁵ Mindehhez járul még a test eltakarásának – itt nem részletezendő – követelménye, házasságtörés vagy más szégyenletes magatartás esetén a megkövezés vagy az élet másfajta kioltásának fenyegetése és egyéb korlátozások.

Mivel a bevándorlók nem ritkán vidékies helyekről származnak, iszlám előtti törzsi hagyományokat követnek, amelyeket maguk is és a külső szemlélők is az iszlám részének vélnek, az ezekkel szembeni kritikát pedig kulturális integritásuk elleni támadásként értelmezik. Rurális származásuk eredőjeként az urbánus világban nem ismerik ki magukat: a társadalmi térhez és intézményekhez való viszonyuk eltér a befogadó társadalomban megszokottól, ezért saját társadalmi teret és kvázi intézményi struktúrákat építenek ki, ami térbeli és strukturális elkülönülést, gettót, párhuzamos társadalmakat indukál. Ennek ellenére a nagyvárosok felé törekednek, hiszen a vidéki közösségek jószerevével nem kínálnak nekik helyet sem a munkaerőpiacon, sem a szociális ellátásban, sem szokásaik gyakorlása számára.

---

¹³ Bildung in Deutschland 2016 Ein indikatorengestützter Bericht mit einer Analyse zu Bildung und Migration. Bundesministeriums für Bildung und Forschung, 2016, S. 184. ff.

¹⁴ Lásd M. Haour Knipe- R. Rector (eds.): Crossing Borders: Migration, Ethnicity and AIDS. London, Taylor and Francis, 1996.

¹⁵ Lásd például <http://www.dzsihadfigyelo.com/wp-content/uploads/2010/03/5-fejezet.pdf>

A bevándorlók által megvalósított bűnözés „hivatalos” összképe Németországban

A Német Szövetségi Bünyügyi Hivatal által kiadott átfogó gyorsjelentés¹⁶, amelyben a kormányzati politika elvárásai tükröződnek vissza, határozottan cáfolja a Németországban szélsőjobboldaliként besorolt Alternative für Deutschland és Pegida Mozgalom érvelését, miszerint a bevándorlás bővülése miatt bővül rohamosan a bűnözés.¹⁷ Az igen szűkszavú és konkrétumokat kerülő gyorsjelentés a teljes 2015. évi migrációs mozgás során jelentkező bűnelkövetés egyes sarokadatain alapszik, felölelve a még folyamatban lévő büntetőeljárásokat is. A jelentés szerint a fő kibocsátó országok Szíria, Afganisztán, a balkáni államok és Irak. A tárgyidőszakban a bevándorlók által egymás sérelmére elkövetett bűncselekmények száma „összességében” emelkedett, különösen így volt ez a 2015-ös év közepétől. Mindamelllett a bevándorlók által elkövetett bűncselekmények terjedelmének alakulása nem mutat együtt járást a bevándorlók számának alakulásával. A menedékkérők túlnyomó többsége nem válik bűnelkövetővé, a szír, afgán és iraki gyanúsítottak aránya messze elmarad a regisztrált bevándorlás egészében elfoglalt emelkedő arányuktól, sőt inkább alulreprezentálnak mondható. Az ebből a körből származó sértettek aránya mégis erős emelkedést mutatott 2015 közepéig, majd beállt egy szintre. 2015 júliusától erős csökkenésnek indult a balkáni, albán, macedón, koszovói és szerb állampolgárok aránya a gyanúsítottak között, ennek ellenére a beérkezők körében elfoglalt arányszámukra vetítve a gyanúsítottak körében erős felülreprezentációjuk mutatkozik. A bevándorlók által elkövetett bűncselekmények 65 százaléka tulajdon és vagyon elleni bűncselekmény, köztük szociális ellátásokkal és támogatásokkal való visszaélés volt. A garázda és erőszakos bűncselekmények, azaz testi sértés, rablás, személyes szabadság elleni bűncselekmények aránya átlagosan 18 százalék volt, de erősen emelkedik. A testi és szexuális önrendelkezés elleni cselekmények aránya nem érte el az egy százalékot, de erős emelkedést mutat. Hasonló meredek emelkedés mutatkozik az élet elleni cselekmények körében. A bevándorlók által elkövetett életellenes cselekmények aránya az összes ilyen egy százalékát sem éri el. Ezek kétharmadában az elkövető és a sértett azonos nemzetiségű volt, csupán egyetlen esetben volt a sértett német állampolgár.

A bevándorló sértettek száma is erős emelkedést mutat, bár 2015 végére minden cselekményi körben némi visszaesés jelentkezett, de kivételt alkottak a megkísérelt és befejezett szexuális jellegű bűncselekmények. A garázda és erőszakos bűncselekmények helyileg a menekültszállásokra koncentráálódtak, ezek alkották az ilyen intézményekben elkövetett cselekmények mintegy felét, a lopások pedig a másik felét. A szexuális bűncselekmények 2015 szeptemberétől indultak erős szaporodásnak. A jelentés hangsúlyozza, hogy *„a több német városban 2015 szilveszterén elkövetett tömeges erőszakos bűncselekmények, főként szexuális és vagyon elleni erőszak, nem képezi a jelen helyzetértékelés tárgyát”*.

A jelentés felhívja a figyelmet arra, hogy a bevándorlás támogatóinak és ezektől egyre élesebben elhatárolódó ellenzőinek vitája nyomán a *„társadalmi diskurzus latensen*

---

¹⁶ Kriminalität im Kontext von Zuwanderung. Allgemeinkriminalität und Politisch motivierte Kriminalität. Kernaussagen. Stand: 08.02.2016 – Betrachtungszeitraum: 01.01.2015 – 31.12.2015). Bundeskriminalamt, Wiesbaden 2016.

¹⁷ U. Ulfkotte: Deutschland 2016: Migrantenkriminalität explodiert. Kopp Online, 08. 07. 2016. <http://info.kopp-verlag.de/hintergruende/deutschland/udo-ulfkotte/deutschland-2-16-migrantenkriminalitaet-explodiert.html>; Mehr Flüchtlinge, mehr Kriminalität? – von Hannes Soltau, Zeit Online 21. März 2016, <http://www.zeit.de/gesellschaft/zeitgeschehen/2016-03/fluechtlinge-kriminalitaet-auslaender-polizeiliche-kriminalstatistik>

*radikalizálódik*¹⁸. Egyre gyakrabban fordul elő politikusokat érő gyalázkodás. A baloldali rendezvényeken egyre erőszakosabban lépnek fel a jobboldaliak, a politikusok és a rendőrség ellen, a politikailag motivált bűnözés egyes megjelenési formái között pedig kölcsönhatás mutatkozik. 2015 folyamán a jobboldali és nem azonosítható politikailag motivált bűncselekmények¹⁹ körében 1027 menekültszállítás elleni támadás történt, ezek közül 177 erőszakos cselekmény volt. Ez 2014-hez képest négyszeres emelkedés. Fennáll a külföldiek politikailag motivált bűnözésének veszélye is: folyamatosan szaporodnak az iszlamista radikálisokkal, ilyenek rokonaival, támogatóival vagy szimpatizánsaival kapcsolatos bejelentések. Ezek száma a vizsgált időtartamban 266 volt. Olyan információ azonban csak néhány esetben futott be, hogy terrrorszervezetek tagjai kifejezetten merényletek elkövetése vagy előkészítése céljából a menekültáradattal igyekeztek bejutni Németországba. A nemzetközi büntetőjogot érintő cselekmények, úgymint népirtás, emberiség elleni és háborús bűncselekmények miatt kilenc menedékkérő ellen indult nyomozás, ebből három szövetségi és hat tartományi szinten.

A 2016 októberében publikált teljes BKA-jelentés²⁰ árnyalta a korábbi gyorsjelentés megállapításait. 2015-ben 1,1 millió menekülő érkezett regisztráltan Németországba, ami kilencszázszáz növekedés az előző évvel összevetve. A migránsok által elkövetett regisztrált bűncselekmények száma 208 344. Ez 92 ezerrel több az előző évinél, és 79 százalékos emelkedést mutat. A 2015 első felében tapasztalt gyors emelkedés az év végére beállt, annak ellenére, hogy a legtöbb migráns a második fél évben érkezett. A bűncselekmények legtöbbször lopás (33 százalék), vagyon elleni és hamisítási bűncselekmény, valamint engedély nélküli autóvezetés volt. A súlyos bűncselekmények száma megkettőződött, de így sem több az összes migránsbűncselekmény 18 százalékánál.

Amennyiben tehát a jelentésnek összességében hitelt adunk, azt kellene látnunk, hogy – *De Maizière* német belügyminiszter szavaival – a „*menekültek átlagos bűnelkövetővé válása nem különbözik lényegesen az őshonos német népesség bűnelkövetési mutatóitól*”. A bűnelkövetés körükben ugyanúgy kivételes magatartásforma, egyetlen bűncselekményi területen sem mutatkozik felülreprezentáció.²¹ Tehát elfogadhatnánk a Wissenschaft im Dialog Initiative több tudományos elemzőre támaszkodó érvelését, amely szerint igen hosszú a menekültek állítólagos bűnözésével kapcsolatos előítéletek listája, a lopástól az erőszakon át a szexuális bűncselekményekig.²² Bizonyos csoportok vagy személyek egyedi cselekményei igen gyorsan a menekültekre vonatkozó általános gyanúvá válnak. Ezt azonban *Rafael Behr*, a Hamburgi Rendőr-akadémia professzora szerint az adatok nem alapozzák meg. A stuttgarti *Ortwin Renn* sarkos megfogalmazása szerint „*bárhon Németországban vagy Európában sokkal valószínűbb gombamérgezésben vagy hőgutában meghalni, mint terrormerénylet következtében*”. Az aggodalmak mögött az idegentől való diffúz félelmek és az abban összegződő egyéb szorongások állnak – véli *Nils Zurawski*, a Hamburgi Egyetem tanára. „*A bűnözés nem útlevél vagy etnikai hovatartozás kérdése, hanem az élethelyzetből adódik*” – állítja *Thomas Feltes*, a Bochumi Egyetem professzora.

¹⁸ Kriminalität im Kontext von Zuwanderung 9. o.

¹⁹ Németországban szövetségi és tartományi szinten rendszeresen készülnek a kriminálstatisztika alapján krimiológiai szintű kigyűjtések is.

²⁰ Kriminalität im Kontext von Zuwanderung. Bundeslagebild 2015. Bundeskriminalamt. Oktober 2016.

²¹ M. Lutz – U. Müller: Straftaten „im sehr niedrigen sechsstelligen Bereich“. Welt, 13. 11. 2015
<https://www.welt.de/politik/deutschland/article148812603/Straftaten-im-sehr-niedrigen-sechsstelligen-Bereich.html>

²² <http://www.wissenschaft-im-dialog.de/projekte/debattencheck/kriminalitaet/>

A Münsteri Egyetem Bűnügyi Tudományok Intézetében készült úgynevezett Walburg-jelentés²³ tartalmilag alapjában megerősíti a BKA gyorsjelentésében foglaltakat, de az adatok részletes longitudinálisan elemzése alapján kritikai megállapításokat is tartalmaz. Tendenciájában azonban, különösen a bűnelkövetés számszerű változásait relativizáló gyakorisági mutatók előtérbe helyezésével, a kormányzati álláspont igazolása irányába mutat. Megállapítja, hogy a gyanúsítottak számán alapuló rendőri statisztika csak korlátozottan használható²⁴, a migránsok látszólagosan magas elkövetési hajlandósága pedig részben a fokozott rendőri figyelem következménye²⁵. Ezzel szemben bizonyos etnikai, például migráns csoportok esetében a bűncselekmények nem tudódnak ki, és a rendőrség a nyomozás során súlyos nehézségekbe ütközik. A kriminálstatisztika használhatósága azért is korlátozott a bűnözéssel kapcsolatos reálfolyamatok mérésében, mert csak az állampolgárságot mutatja, viszont a migráció stádiumát (saját, szülői stb.), a tartózkodás jogcímét és az esetleg már megszerzett állampolgárság esetében a származás helyét nem. Ezért az összevetésekben csak a *külföldinek minősülő* lakosság jön számításba migránsként, beleértve a nem letelepedési célú, hanem csak átmenetileg tartózkodókat is. A külföldi gyanúsítottak száma csak a Németországban letelepedett külföldi népességre és a bűnelkövető etnikai német népességre vetítve értelmezhető. A bűnözés latenciáját és időbeli változását mutató áldozati lekérdezések szövetségi szinten hiányoznak, bár a Bundeskriminalamt és a Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Strafrecht által vitt *Deutsche Viktimisierungssurvey 2012* biztató eredményekkel szolgál. Ez a migrációs háttérű és a nem migrációs háttérű megkérdezettek esetében csekély eltéréseket mutat ki a sértetté válás és a rendőrség iránti bizalom tekintetében, jóllehet a migrációs háttérűek esetében erősebb félelemérzet mutatkozik. Reprezentatív elkövetői lekérdezések, bár jelentős segítséget nyújtanának a latencia értelmezésében, eddig csak iskolai környezetben születtek. A nem német bevándorlók számának erős emelkedésével 2008 óta jelentősen emelkedik a nem német gyanúsítottak aránya minden bűncselekményi területen. Abszolút értékben a nem német gyanúsítottak száma 2015-re 34 százalékos növekménnyel 556 ezerre emelkedett, ami nagyjából megfeleltethető a nem német bevándorlók számában mutatkozó 35 százalékos emelkedésnek a vizsgált időszakban. (A százezer lakosra vetített elkövetési gyakoriság eközben alig változott.) Hasonló erős növekedés mutatkozott a bevándorlásban 1988 és 1993 között (1993-ban 493 ezer fő), amire fokozatos visszaesés következett. Ez arra enged következtetni, hogy a statisztikában az új bevándorlási hullám csapódik le.²⁶ A statisztikát különösen az okirat-hamisítások, lopások, rablások, nemi erőszakok, testi sértések és élet elleni cselekmények magas száma húzza felfelé. Az *1. számú táblázat* egyes bűncselekmények esetében a külföldi gyanúsítottak arányát mutatja 2015-ben.²⁷

---

²³ Ch. Walburg: Migration und Kriminalität – aktuelle kriminalstatistische Befunde – Ein Gutachten im Auftrag des Mediendienstes Integration. Institut für Kriminalwissenschaften, Universität Münster, Juli 2016.

²⁴ Uo. 8. és köv. o.

²⁵ Lásd Befunde einer europaweiten Befragung der Agentur der Europäischen Union für Grundrechte 2010, EU-MIDIS, „Daten kurz gefasst“. Polizeikontrollen und Minderheiten; http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/1132-EU-MIDIS-police_DE.pdf

²⁶ Lásd ehhez korábbról Streitfall „Ausländerkriminalität“. *Bewährungshilfe*, Nr. 2. 1995, S. 133–154.

²⁷ Ch. Walburg: i. m. 18. o.

1. számú táblázat

Külföldi gyanúsítottak aránya egyes bűncselekményi kategóriákban (2015; %)

Összes cselekmény (idegenrendészeti cselekmények nélkül)	27,6
Zseblopás	75,7
Okirat-hamisítás	43,9
Bolti lopás	43,5
Lakásbetörés	40,2
Rablás	38,4
Nemi erőszak és szexuális kényszerítés	33,1
Súlyos testi sértés	32,2
Emberölés és kísérlete	29,3
Rongálás	16,9
Becsületsértés	16,8

Forrás: Bundeskriminalamt, poliz. Kriminalstatistik, Standardtabelle 61

Az erőszakos cselekmények legnagyobb volumenét még csak nem is a menedékkérők, hanem a Németországban tartózkodási engedéllyel bíró külföldiek követik el.²⁸

Míg a korábbi első generációs felnőtt bevándorlók körében, akik igyekeztek gyökeret eresztetni a befogadó országban, a bűnözés nem mutatkozott átlagot meghaladónak, sőt több területen elenyésző volt, az első utódgeneráció fiataljai főleg az erőszakos cselekmények területén tűntek ki. Mégpedig főként azok, akik kedvezőtlen szocializációs környezetben, szociálökonomiai és lakhatási hátrányokkal, lepusztult lakókörnyezetben nőttek fel, oktatási és munkapiaci esélyeik gyengék, stb. Ezt színesítik az alacsony szociális státusz, az idegenség és elutasítottságélmény, a kötődéshiány, az azonosságtudat specifikus feszültségei, és a belső családi konfliktusok, az erőszakot preferáló és legitimáló tradicionális férfiszerep, ami csak az értékközvetítő (!) oktatásba való intenzív bekapcsolódással meghaladható. Ezt támasztja alá az etnikai német és török fiatalok bűnelkövetési gyakoriságának összesimulása a 2008 és 2015 közötti időszakban.

A tanulmány az összegzésben a differenciálás fontosságát hangsúlyozva megállapítja, hogy a bevándorlók sokarcú, rétegzett csoport, amelyben eltérő státuszok, érdekek, célkitűzések és magatartásformák jelennek meg, ahogy a kriminalitás is többszörösen összetett és változó jelenség. Ezért nem lehet egyenes összefüggést kimutatni a két jelenség között. A menedékkérők normaszegő hajlandósága annak arányában növekszik, minél kisebb az esélyük a letelepedésre. A csak ideiglenes védelemben részesített vagy kiutasított, de objektív okból ki nem toloncolható „megtűrtek” számára a tartózkodás lehetőségek hiányában egy állandósult ideiglenes állapottá válik, amelyben bezárulnak az integráció csatornáit, és az ahhoz fűzött remények. Ezért új koncepciókat kell kidolgozni számukra, hogy ne rekedjenek meg egyre növekvő számban a társadalom peremén.

A „hivatalos” koncepció kritikái

A BKA állásfoglalásának *Soeren Kern* által elvégzett kritikája²⁹ főleg az esetszámok pontosítása miatt érdekes. Kern dolgozata alátámasztja, hogy a migránsok 2015-ben összesen 208 344 bűncselekményt követtek el. A kibocsátó országok polgárai a következő aránysorrendben váltak bűnelkövetővé: Szíria 24, Albánia 17, Koszovó 14, Szerbia 11,

²⁸ Uo. 14. o.

²⁹ S. Kern: Germany: Migrant Crime Skyrockets. Gatestone Institute. International Policy Council, February 21, 2016. <https://de.gatestoneinstitute.org/7483/deutschland-migranten-kriminalitaet>

Afganisztán 11, Irak 9, Eritrea 4, Macedónia 4, Pakisztán 4 és Nigéria 2 százalék. A migránsok által megvalósított 208 344 bűncselekmény az előző évhez képest 80 százalékos emelkedést mutat. 2015-ben januártól december végéig naponta 570 bűncselekményt követtek el, azaz 23 cselekményt óránként. A latencia figyelembevételével azonban a valójában elkövetett bűncselekmények száma négyszázezer fölé becsülhető, hiszen az ismertté vált és a nyomozás eredményeként gyanúsításig jutó cselekmények aránya 50-50 százalék. A szövetségi gyorsjelentés – mondja Kern – nem teljes, hiszen több területen a 16-ból csak 13 tartomány adataira támaszkodik, ami a teljes adatállomány csupán 75 százaléka. Nem tartalmazza a legnépesebb és legtöbb migránst felvevő Észak-Rajna–Vesztfália adatait, és a „kölni szilveszter” adatai is hiányoznak, amire nincs magyarázat. Szintén hiányzik a második legnagyobb német város, Hamburg, de Bréma adatállománya is. A politikusok arra utasítják a rendőrséget, hogy bizonyos bűncselekmények esetén hunyják be a szemüket, mint 2016 októberében Kielben, ahol a ráfordítások (idő-, munkaóra-, költség-) aránytalan szintjére hivatkozva írásban (!) utasították a rendőröket a kisebb súlyú cselekmények, bolti lopások, károkozás és garázdaság (dolog elleni erőszak) nyomozásának mellőzésére – különösen tisztázatlan azonosságú – menedékkérő elkövetők esetében.³⁰ A migránsok által 2015-ben elkövetett 85 035 lopás a duplája az előző évnek (44 793). A következő leggyakoribb két bűncselekmény-kategória a vagyon elleni cselekmények és a hamisítások köre (52 167 eset). Migránsok 2015-ben 36 010 testi sértést, rablást és erőszakkal való fenyegetéssel történő kifosztást valósítottak meg, vagyis szintén az előző évi mennyiség dupláját (2014: 18 678). Szociális ellátással való visszaélés 28 712 esetben vált ismertté. A gyermekek és nők elleni ismertté vált szexuális bűncselekmények száma 1688, ebből 458 nemi erőszak vagy közöszlésre kényszerítés. Migránsok 2015-ben 240 halált okozó testi sértést követtek el, miközben egy évvel korábban csak 127-et, amihez 28 emberölés járult. Önmagukat menedékkérőnek álcázó dzsihadisták esetében 266 gyanúsítás történt, ami 80 esetben megalapozottnak bizonyult. A dzsihadisták becsempészése egyre intenzívebb. Bizonytalan a jelentés fogalmi bázisa is – állítja Kern –, ugyanis a jelentés szerzői nem definiálják a bevándorló fogalmát. Nem tudható, hogy csak a 2015-ben érkezetteket tekintik-e annak, vagy a régebben érkezett „migrációs háttérűeket” is. Ha csak a 2015-ben érkezettekkel számolnak, ez azt jelentené, hogy a több mint egymillió befogadott afrikai, ázsiai és közel-keleti migráns legalább 20 százaléka bűnelkövető, a migránsok által elkövetett bűncselekmények száma pedig valójában kétszerese a jelentésben kimutatottnak. Így a bűnelkövetők aránya 40 százalék lenne az új migránsok körében, ami cáfolja a jelentés megállapítását, amely szerint „a menedékkérők túlnyomó többsége” nem követ el bűncselekményt. Kern a kifejezetten bűnözési céllal Európába küldött észak-afrikaiakról szóló sajtóközleményekre hivatkozva³¹ kifogásolja, hogy a jelentés ismeretlen okokból megfelel az észak-afrikaiak bűncselekményeiről, akik „német nagyvárosok növekvő bűnözéséért köztudottan nagyban felelősek”.

A fiatalok észak-afrikaiak bűnözésének intenzív emelkedését a nagyvárosok, köztük Hamburg rendőrsége valóban nem tudja kezelni. Ezerszámra élnek az utcákon „kísérő nélküli fiatalok menekültek”³², és válogatás nélkül követnek el tömegesen bűncselekményeket. Körükben bármilyen apró sérelem egymás közt is agresszív magatartást vált ki. Egymást

³⁰ Bild Online 16. 02. 2016, <http://www.bild.de/politik/inland/fluechtlingskrise/ist-die-polizei-wirklich-so-machtlos-44344096.bild.html>; <https://de.sputniknews.com/panorama/20160217307921513-bka-bericht-fluechtlinge-kriminalitaet-2015-verdoppelt/>

³¹ A. Zand-Vakili: Schwerkriminalität: Flüchtlinge werden gezielt eingeschleust. Hamburger Abendblatt, 27. 11. 14. <http://www.abendblatt.de/hamburg/article134770054/Schwerkriminalität-Flüchtlinge-werden-gezielt-ingeschleust.html>

³² Minderjährige unbegleitete Flüchtlinge (MUFL).

támogató vagy rivalizáló bandákba verődnek, a rendőrség pedig létszámban sincs felkészülve cselekményeik megelőzésére és üldözésére.³³ „Másokkal szembeni fellépésük tiszteletlen, az európai értékek és normák semmibe vételéről tanúskodik. Többnyire a belvárosban tűnnek fel napi rendszerességgel. Napközben többnyire St. Georg kerületben tartózkodnak, este azonban a Binnenalster, Flora- und Sternschanzenpark, valamint St. Pauli felé veszik az irányt. Csoportosan tevékenykednek, megfigyeltek már 30 fős csoportot is St. Pauli kerületben hét végi esteiken. A rendőrökkel szemben is agresszívan lépnek fel [...] a rendőri intézkedéssel szemben teljesen közömbösek. [...] Többnyire zseblopást vagy utcai rablást követnek el a »táncoltatás« (Antanzen, lásd lejjebb) módszerével, de egyre gyakoribb a lakásbetörés, tárolóhelyiségek és autók feltörése is. Élelmiszerhez bolti betöréssel jutnak [...] Őrizetbe vételkor ellenállnak, nem riadnak vissza a testi sértéstől sem.” Ennek ellenére fiatalokként nem toloncolhatók vissza származási országukba, fokozott beáramlásukkal azonban a nehézségek csak fokozódnak. Hamburgban évente mintegy húszezer pénztárcát lopnak el, az elkövetők többnyire 20 és 30 év közötti észak-afrikai vagy balkáni származású fiatalok. Hasonló a helyzet Stuttgartban. Drezdában algériai, marokkói és tunéziai migránsok lényegében átvették a hatalmat a Wiener Platz és a főpályaudvar környékén. Büntetlenül árulják a drogot, és lopják meg a járókelőket. A letartóztatottak helyére azonnal újak lépnek.

Nem csak Kern szerint jogos az aggodalom, hogy a német hatóságok eltitkolják a migránsok bűnözésének valós terjedelmét.³⁴ A rendészeti szakma érdekvédelmi szervezeteinek egyes képviselői is alátámasztják ezt. A Német Bűnüldözési Tisztviselők Szövetségének elnöke 2014-ben azt nyilatkozta, hogy „a politika évek óta szemfényvesztést folytat, a lakosságot megtéveszti a valós bűnözési helyzet tekintetében [...] Ahelyett hogy elmondaná a valóságot, ostobának nézi a polgárokat. Ők és a rendőrség kapja a Fekete Péter szerepét. [...] A rendőrségi kriminálstatisztika semmit se mond az ügyészségek által megszüntetett eljárásokról, vagy az egyes ügyekben született marasztaló ítéletek számáról. [...] A bűncselekmények száma messze meghaladja a regisztrált hatmilliót. Például a lakásbetörések estében a feljelentések aránya csak 75 százalék. A szexuális és internetes cselekmények 90 százaléka feljelentés hiányában ismeretlen marad, nem is jelenik meg a statisztikában. [...] A lakásbetörések száma (152 123) 15 éve nem volt olyan magas, mint 2014-ben, 2009 óta 40 százalékkal emelkedett. [...] Ezek átlagos 15 százalékos felderítési mutatója szégyenletes. A marasztaló ítéletek aránya az összes megindított eljárás két százaléka, [...] nagyon keveset tudunk a valódi elkövetőkről.”³⁵

Az iszlamista radikalizálódás push és pull tényezői

Nyugat-Európa fejlett társadalmában új fenyegetést jelent az iszlamista radikalizálódás, amely dzsihadizmusban folytatódva terrorista és/vagy szervezett bűnözői aktivitásra, illetve a polgárháborús Közel-Keletre, Szíriába vagy az Iszlám Államba kivándorlásra sarkallja a fiatal muszlimokat, de gyakran nem muszlim és nem bevándorló háttérű fiatalokat is. Nem számítanak ez alól kivételnek a nők sem. A jelenség dinamikus folyamatok következménye.

³³ Polizeil kapituliert vor kriminellen Flüchtlingskindern. Die Welt Online, 30. 11. 2014. <https://www.welt.de/regionales/hamburg/article134823100/Polizei-kapituliert-vor-kriminellen-Fluechtlingskindern.html>

³⁴ T.-R. Stoldt: Wie die Polizei-Statistik Verbrechen verheimlicht. Welt Online, 02. 03. 2013. <https://www.welt.de/regionales/duesseldorf/article114003255/Wie-die-Polizei-Statistik-Verbrechen-verheimlicht.html>

³⁵ Kriminalstatistik 2014 vorgestellt: Mehr Täter, mehr Taten! Politik betreibt Augenwischerei und lässt Bürger im Stich! 06. 05. 2015. <https://www.bdk.de/der-bdk/aktuelles/pressemitteilungen/kriminalstatistik-2014-vorgestellt-mehr-taeter-mehr-taten>

Az okságát érintő összetett motívumokat a migrációkutatásból ismert dichotóm rendszerben foglaltam össze (2. számú táblázat). Ezek gyökere olyan státus- és identitáskonfliktus, amelyekre e tanulmányban már utaltunk.

2. számú táblázat

Push konfliktusok	Pull elvárás konfliktus feloldása
– Bevándorló háttérű muszlim fiatalok	– Hazatérés (virtuális)
– Magas státusigény – alacsony reálstátus	– Magas státus megszerzése
– Marginalitás/párhuzamos társadalom	– Mainstreamben lenni
– Teljes életet élni lehetetlen	– Teljes életvilágot kínál
– Túlvilági metafizika (isten hiánya)	– Túlvilági metafizika – Isten szolgálata
– Evilági metafizika bizonytalansága	– Evilági metafizika – stabil értékek
– Hagyományos értékek/identitás válsága	– Isten alkotta e világi szabályok
– Közösség hiánya	– Az umma szolgálata (a mieinket bántják)
– A pénz istenítése	– Antikapitalizmus – kamatszedés tilalma
– A gyarmatosítók szolgálatában állni	– A gyarmatosítók (keresztesek, zsidók)
– Jelentéktelenség	– ellen harcolni
– Viszonylagos szegénység	– Jelentőssé válni (katona, hős, mártír)
– Tétlenség/tehetetlenség/manipuláltság	– Viszonylagos biztonság (zsold)
– Közmegvetés/immorális élet: börtön/büntetés	– Aktivizmus, hatékonyság
– Segélyen élni	– Köztisztelet – erkölcsösnek lenni
– Perspektíva nélkül élni	– Megszolgált javadalom
– Magas státusigény/alacsony státus	– Kiszámítható jövő
– Kiszolgáltató a hatalomnak	– Magas elvárás/maga státus
– Felsőbbrendűségi tudat – alávetettség	– A hatalom részévé válni
– Kalandvágy	– A felsőbbrendűek közé tartozni (globális igény)
– Konvertiták identitászavara	– Toborzás, média, propaganda
– Romló munkaerőpiaci feltételek	– Korlátlan hitbuzgalom lehetősége
– Romló szociális ellátások	– Szakemberhiány
	– Részvétel a társadalmi újjáépítésben

A Balkánon

Az identitás elvesztése – fenyegető modernitás

Az identitás visszavétele – modernitás meghaladása

Fegyveres tapasztalat

Fegyveres harc folytathatósága

A taharus dzsama'i megérkezett: a kölni szexorgia 2015 szilveszterén

A *taharus dzsama'i* jelensége a csoportos vagy tömeges szexuális zaklatás és nemi erőszak elnevezése az arab nyelvben, amely közel-keleti előzményei³⁶ után a 2015-ös kölni szilveszteréjszaka eseményei kapcsán terjedt el először Németországban, majd egész Európában. A Bundeskriminalamt állásfoglalásában olvasható megfogalmazás szerint új bűnelkövetési módszer: „*vagyon elleni és rablási cselekményekkel kísért, csoportosan elkövetett szexuális erőszakcselekmények sorozata, [...] olyan erőszakcselekmények, amelyek alapvetően különböznek a rendőrség által már jó ideje üldözött táncoltatós trükkal elkövetett vagyon elleni cselekményektől*”.³⁷

2015. december 31-én este a főpályaudvar és a dóm által határolt központi téren, valamint a környező belvárosi utcákban az újév köszöntésére összegyűlt ünneplő tömegben mintegy ezer észak-afrikai, jobbra arab kinézetű 15–35 éves fiatal férfi jelent meg, és támadt rá az egyedül, barátnőikkel vagy férfi kísérettel sétáló nőkre. Feltehetően számos elkövető erősen ittas volt, vagy drogok befolyás alatt állt. Kisebb csoportokban körülvették a kiszemelt nőket, elválasztották őket kísérőiktől, csókolgatták, nyalogatták az arcukat, vagy megharapdálták őket, nemi tájékaikat markolászták, ruháikat az altestükről letépdesték, combjaik közé és nemi szervükbe nyúlhattak, miközben szexuális tartalmú sértésekkel és egyéb gyalázkodással illették őket. Eközben kezükből kitépték táskáikat, eltulajdonították a táskákban és a testükön hordott értékeiket, főként készpénzt, bankkártyát, ékszert, mobiltelefont. Ellenállás esetén a nőket erőszakkal fenyegetve kényszerítették értékeik átadására. A trükkös lopások között modus operandiként gyakran előfordult a kifejezetten afrikai eredetű „táncoltatás” is, amely először Londonban bukkant fel 2011-ben. (Az elkövetés jellegzetes helyszíne valamilyen nagyobb tömeget megmozgató fesztivál, ahol a zenés, zajos környezetben a sétáló, esetleg ittas sértettet az elkövetők, mintha barátokni vagy táncolni akarnának vele, átölelik. Lábbal, mintha csak véletlen volna, kibillentik egyensúlyából, miközben zseblopást hajtanak végre, és a megszerzett értéktárgyakat rögtön továbbpasszolják jelen lévő társaiknak.³⁸) A kölni események során számos befejezett és kísérleti stádiumban maradó nemi erőszak és szexuális kényszerítés történt. Az elkövetők kisebb csoportjai a menekülő nőket üldözőbe vették, kapualjakba és elhagyott mellékutcákba rángatták, végül többen leteperték. Az eseményekről készült videofelvételek arra engednek következtetni, hogy az elkövetői csoportok összehangoltan, egyfajta szervezettséggel tevékenykedtek. A zűrzavar fokozása érdekében a tömegbe és a jelenlévő rendőrök közé pirotechnikai eszközöket dobáltak.

A sértettek hiába kértek segítséget a jelen levő rendőröktől, azok kezdetben egyáltalán nem vagy csak ímmel-ámmal intézkedtek, jóllehet a megfelelő létszám a helyszínen rendelkezésre állt: 143 kölni és 70 szövetségi rendőr volt jelen 21.45-től másnap reggel fél nyolcig. A számos helyszíni bejelentés ellenére a rendőri intézkedés csak hajnali egy órakor kezdődött meg. Ennek során 71 igazoltatás és adatfelvétel, 10 helyszínelhagyási utasítás, 5 előállítás, 11 őrizetbe vétel történt. Az előállítottak és őrizetbe vettek észak-afrikai, illetve arab menedékkérők voltak. A tömeges cselekmények ellenére a kölni rendőrség másnap kiadott jelentése szerint „*jó hangulat uralkodott, az emberek messzemenően békésen ünnepeltek*”. Ezt

³⁶ M. Adly: Sexual Assault and Rape in Tahrir Square and its Vicinity: A Compendium of Sources 2011–2013. El-Nadeem Center for Rehabilitation of Victims of Violence and Torture, Nazra for Feminist Studies, New Woman Foundation, February 2013.

³⁷ U. Behrendes: Die Kölner Silvesternacht 2015/2016 und ihre Folgen; Wahrnehmungsperspektiven, Erkenntnisse und Instrumentalisierungen. Neue Kriminalpolitik, 2016, Nr. 3, S. 322–343.

³⁸ Organisierte Kriminalität. Klaufanden in NRW. 06. 01. 2016. <http://www1.wdr.de/fernsehen/aktuelle-stunde/klaufanden-in-nrw-100.html>

azonban három helyi újság, a *Kölnische Rundschau*, az *Express*, és a *Kölner Stadtanzeigers* azonnal cáfolta, és beszámolt a történekről. Az országos médiák csak jelentős késéssel és sokszor eltorzítva közölték a hírt. Január 2-án a rendőrség újabb sajtóközleményében már ismeretlen tettesek által nők ellen elkövetett nagyobb számú bűncselekményről beszélt. Január 5-én, majd 8-án *Henriette Reker* főpolgármester két sajtótájékoztatót vont a kétségbe, hogy az elkövetők migránsok lennének, a rendőrséget hibáztatta, majd felmentette és ideiglenesen nyugdíjazta *Wolfgang Albers* rendőrfőkapitányt.

Az események után röviddel megindult a feljelentések áradata, február 10-ig már 1054 feljelentés érkezett, 454 esetben szexuális bűncselekmények miatt. A kölni ügyészségtől beszerzett információk szerint 2016. július 16-ig 1276 sértettet azonosítottak, 1182 feljelentés érkezett, ebből 497 szexuális cselekmények miatt. Utóbbiaknak 648 sértettjük volt; 284-en egyszerre váltak szexuális és vagyoni elleni cselekmény sértettjévé. Öt feljelentés érkezett befejezett nemi erőszak és 16 annak kísérlete miatt. Egyetlen olyan eset akadt, amikor a feljelentésben szereplő nemi bűncselekmény valójában bizonyítottan nem történt meg. A 183 terhelt közül 55 marokkói, 53 algériai, 22 iraki, 14 szír és 14 (migráns háttérű) német állampolgár. Hetvenhárom terhelt volt menedékkérő, 36 illegális belföldi tartózkodó, 11-nek volt tartózkodási engedélye, a többiek jogállása ismeretlen. Nyolc terhelt került vizsgálati fogságba. Az ügyészség díjat tűzött ki a többi elkövető leleplezése érdekében, és szervezett bűnözői aktivitásnak nyilvánította a történeteket.

A kölni rendőrség *SokoNeujahr* néven 2016 januárjában brit támogatással külön nyomozó csoportot hozott létre 140 fős létszámmal az elkövetők felderítésére. A Bundeskriminalamt 2016 júniusában elkészült jelentése szerint az elkövetők a menekültáradattal érkeztek Németországba. A február végéig azonosított 62 elkövető nagyobb része menedékkérő, menekült vagy más státusú migráns háttérű személy, ezzel szemben a 911 sértett kivétel nélkül német állampolgárságú, 18–24 éves nő. A gyanúsítottak kétharmada már korábban a rendőrség látókörébe került. Mindazonáltal nincsenek megdönthetetlen bizonyítékok arra, hogy az akció előre megszervezett lett volna, sokkal inkább csoportdinamikai jelenségekkel magyarázható, amelyeket a kedvező alkalom hozott létre. Egyebek között a nők elleni csoportos zaklatás észak-afrikai kultúrája, az elkövetők tartós perspektívátlansága, a befogadás és munkavállalás alacsony esélye, egyfajta csoportnyomás, kölcsönös felbuztatás, a névtelenség és büntetlenség esélye. A közbiztonsági erők fellépése nem volt elég demonstratív. A kölni eseményekben 650 női sértett szenvedett el szexuális bűncselekményt, szövetségi szinten aznap éjjel 881 szexuális bűncselekmény történt, amelyeknek több mint 1200 női sértettjük volt. Ezeket mintegy 2000, többségében észak-afrikai elkövető hajtott végre, akik közül 120 gyanúsított ellen indult büntetőeljárás. A BKA elnökének szavaival: „ennyiben valóban összefüggés a jelenség és a 2015-ben lezajlott intenzív bevándorlás között [...] Feltételezésünk szerint ezeknek a cselekményeknek a legtöbbje utólag nem kinyomozható.”³⁹

Megalapozza ezt a vélelmet a nyomozások és büntetőeljárások eddigi száma. A résztvevők közül még januárban három észak-afrikai menedékkérőt ítélték el lopásért három, illetve hat hónapi felfüggesztett szabadságvesztésre, egy a fiatalok pedig javítóintézeti nevelésre (§ 18 Abs.1. S.1 JGG). 2016. július végéig a kölni szexuális cselekmények okán két felfüggesztett szabadságvesztés ítélet született. 2016. november végéig a kölni bíróság 22 vádlott esetében hozott ítéletet, közülük 16 felmentő, 6 marasztaló. A legenyhébb ítélet 480 euró pénzbüntetés,

³⁹ Hunderte Silvesterdelikte bleiben für immer ungesühnt. Die Welt, 10. 07. 2016. <https://www.welt.de/politik/deutschland/article156942629/Hunderte-Silvesterdelikte-bleiben-fuer-immer-ungesuehnt.html>

a legsúlyosabb 20 hónap végrehajtandó szabadságvesztés volt, de csak egyetlen ítélet született szexuális együttlétre kényszerítés miatt, és egy másik szexuális tartalmú becsületsértés miatt, ami lényegében tapogatást jelent. A többi ítélet vagyon elleni cselekményeken alapult. 2016 végéig 11 eljárás zárult jogerősen, 8 esetében éltek jogorvoslati kérelemmel. Négy esetben az eljárás bírósági tárgyalás mellőzésével, büntetővégzés kiadásával végződött, 12 eljárás még lefolytatásra várt. A nyomozati eljárások legtöbbszörében az elkövető ismeretlen maradt.

Szilveszterkor más német és európai nagyvárosokban is, például Hamburgban (351 szexuális sértett), Bielefeldben, Stuttgartban, Frankfurt am Mainban, Nürnbergben, Salzburgban, Helsinkiben és Zürichben megszólalásig hasonló eseménysorok zajlottak le. A történetek miatt a német Bundestag július 7-én módosította a büntető törvénykönyvet, § 184j StGB jelzet alatt megszigorítva a csoportos bűnelkövetéssel kapcsolatos szabályozást. A következő szöveget illesztette be: Aki valamely bűncselekményt olyan csoportban való részvétellel segít elő, amely más személyt ellene irányuló bűncselekmény céljával zaklat, két évig terjedő szabadságvesztéssel vagy pénzbüntetéssel büntetendő, ha a csoport bármely tagja a 177 § vagy 184i § [szexuális visszaélés, szexuális együttlétre kényszerítés, nemi erőszak, illetve szexuális zaklatás – P. Sz.] szerinti bűncselekményt követ el, és azt más jogszabály súlyosabb büntetéssel nem fenyegeti.

Minden jel arra mutat, hogy a Kölnben és más német, illetve európai nagyvárosokban azonos szcenárió szerint végbemenő tömeges szexuális agresszió mögött a spontán csoportdinamikai motívumok beindulásával is számoló átgondolt tervezés húzódott meg.⁴⁰ Álláspontom szerint a szélsőséges iszlamista csoportok által szervezett szakítópróba volt, amely a társadalom tűrőképességét és a rendvédelem reakcióképességét volt hivatva tesztelni. Figyelembe kell venni a támadássorozat szimbolikus tartalmait. Az iszlamistáknak különös érzéke van a szimbolikus akciókhoz. *Oriana Fallaci* hívta fel a figyelmet arra, hogy ők (és hozzájuk dörgölőző egyházellenes szélsőbaloldaliak) már régóta álmodoznak Európa emblematikus épületeinek - a pisai ferde torony, az Eiffel-torony, a Westminster-apátság és a kölni dóm - lerombolásáról.⁴¹ Kölnben tehát a támadás egy kifejezetten szakrális helyen és kifejezetten a női integritás ellen irányult. Azt volt hivatott demonstrálni, hogy az európai nő értéke a prostituáltéval azonos, mivel pogány. A muszlim férfi saját tulajdonaként, rabnökként, tetszése szerint bánhat vele, az európai férfiak pedig nem képesek megvédeni asszonyaikat és lányaikat, tehát nem is méltók rájuk. A rendvédelem viszont nem akarja, de nem is képes védelmet nyújtani a nőknek és általában a polgároknak. Mindezt aligha képesek elfedni a különféle rendészeti jelentésekben a szegénységre és hátrányos helyzetre épülő oki magyarázattal operáló kriminológiai klisék.

Premodern hagyományokból eredő kriminális magatartások

A bevándorlók és migrációs háttérű családok körében számos, a premodern hagyományokból eredő kriminális magatartás jelenik meg, amelyek ellen igen nehéz rendészeti eszközökkel küzdeni, de a kulturális propaganda eszköztára sem igazán hatékony. Ezek közé tartozik a női körülmetélés, amely a közhiedelemtől eltérően nem kifejezetten muszlim hagyomány. Az iszlám csak azért tűrte meg, mert nem ellenkezik kifejezetten a szent iratok rendelkezéseivel, ennyiben nem áll az iszlám hitre térés útjában. Eredetileg sokkal inkább Észak-Afrikában és néhány ázsiai kulturális és vallási csoportban elterjedt premodern kultúrszokás volt, amelynek

⁴⁰ Ch. Ehrhardt – J. Schaaf: Hatten die Taten System? FAZ Online, 17. 01. 2016. http://www.faz.net/aktuell/politik/silvesternacht-in-koeln-hatten-die-taten-system-14017964.html?printPagedArticle=true#pageIndex_2

⁴¹ O. Fallaci: Az értelem ereje. Illiberális. Inkorrekt. Igaz. Művelt Nép Könyvkiadó Kft., Budapest, 2016, 68. o.

meglétéről i. e. 163-ból származik az első írásos információ. Egyiptom egyes részein ma is elterjedt. Azok a muszlim családok, amelyek gyakorolják, a vallásos hagyomány részének tekintik. Mintegy 80 millió, infibulációt elszenvedő nő él világszerte. A Korán nem említi sem a férfiak, sem a nők körülmetélését, a 95. szúra szerint Isten a tökéletes formában teremtette meg az embert. A női körülmetélés pártolói a *hadís*ra hivatkoznak, az erre vonatkozó részek azonban kevéssé számítanak megbízható, úgynevezett tanúsított forrásnak (*daif*). A vonatkozó példabeszédben a Próféta, bár nem tilalmazza, a mélyreható beavatkozást kerülő, felületi végrehajtására int. Ezzel szemben a szunnita jogi iskolák, az úgynevezett *madzabok* elfogadottnak vagy ajánlottan tartják. A 2010-ben elhunyt, 1986 és 1996 közötti egyiptomi nagymufti, *Mohamed Szájid Tantavi* dicséretes szokásnak nevezte, amely csökkenti a nő szexuális kielégülését, így kevésbé valószínűsíti a házasságtörést. Más iszlám tudósok ezzel szemben kifejezetten bűnnek tartják.⁴²

Németországban ma mintegy 18-20 ezer olyan nő él, aki átesett ilyen beavatkozáson, és vélhetően 5-10 ezer gyermeklányt fenyeget efféle műtét.⁴³ A jogi tilalom ellenére az infibuláció tehát ma is élő gyakorlat, amelyet titokban vagy a családok afrikai utazása során⁴⁴ hajtanak végre. Franciaországból, Olaszországból, Spanyolországból és Svájcban is ismerünk eseteket és büntetőeljárásokat, de részletezett adattömeg nem áll rendelkezésre. A leánygyermek ilyenfajta megcsönkítésével kapcsolatos jogi tisztázás azért is kényes ügy, mert következményében a zsidó és arab fiúgyermek kötelező rituális körülmetélésével – ténylegesen szintén csönkítés – kapcsolatban is ekvivalens jogi állásfoglalásra kényszerít.

Társadalmilag hasonlóan veszélyes jelenség a gyermekházasságok szokása, hiszen egyes muszlim országokban a kislányokat már 9-10 éves korukban férjhez adják. A migrációs hullámmal Európában is megnövekedett a gyermekfeleségek száma. 2016. július 31-ig 361 külföldi kiskorú (14 év alatti) gyermeklányt és 1461 18 év alatti fiatalot regisztráltak házasként a külföldiek német szövetségi nyilvántartásában. Ezek fele szír volt, 80 százalékuk nő.

Európában az egyes nemzeti jogokban némileg eltérően a 14, illetve 15 vagy 16 évet be nem töltött személyekkel folytatott szexuális kapcsolat önmagában is bűncselekmény, és általában nemi erőszaknak minősülve üldözendő. Egyes muszlim országokban a gyermeklányokkal kötött házasság és annak elhálása a szokásrend integráns része. A török alkotmánybíróság 2016. május 26-án kelt és 2016. július 13-án kihirdetett, 6:7 arányban meghozott ítéletében 2017. január 13-i dátummal hatályon kívül helyezte a török büntető törvénykönyv 103. cikkének 1. bekezdését, és előírta annak újrafogalmazását.⁴⁵ Érvelése szerint a szabályozás túl tágan határozza meg a szexuális gyermekbántalmazás fogalmát, hiszen nem tekinthető bántalmazásnak minden 15 évesnél fiatalabb személlyel folytatott testi kapcsolat, ezért nem megalapozott a 8-tól 15 évig terjedő büntetési tétel következetes alkalmazása sem. A török alkotmánybíróság ezzel elfogadta a tőle állásfoglalást kérő Bafra Városi Bíróság nagy büntetőkamarájának álláspontját. E szerint egy 14 éves személy nem hasonlítható egy négyéveshez, ennek ellenére a törvény nem tesz különbséget, és a beleegyezést sem veszi

---

⁴² J. Lau: Ägyptischer Grossmufti: Genitalverstümmelung bringt „unsägliches Leid“ für Mädchen und Frauen. 13. November 2006. <http://blog.zeit.de/joerglau/2006/11/13/agyptischer-grossmufti-genitalverstummelung-bringt-unsagliches-leid-fur-madchen-und-frauen> 43

⁴³ F. Gruber – K. Kulik – U. Binder: Studie zu weiblicher Genitalverstümmelung. Archiv, Terre des Femmes e.V. Oktober 2005.

⁴⁴ Somaliland now centre for illegal female cutting. <http://www.afrol.com/articles/25884>

⁴⁵ Közzétéve: 13 Temmuz 2016 Tarihli ve 29769 Sayılı Resmî Gazete. <http://www.resmigazete.gov.tr/main.aspx?home=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2016/07/20160713.htm&main=http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2016/07/20160713.htm>

figyelembe, pedig a 12-15 évesek értik a szexuális cselekedetek jelentését.⁴⁶ A gyermekek elleni szexuális bántalmazás újraszabályozása a gyermekházasságok ismeretében kap értelmet. Bár a gyermekházasság elvileg tilos, a török polgári törvénykönyv 124. cikke kivételként kezeli a felnőtt és 16 évesnél fiatalabb személy házasságát rendkívüli esetekben, ha azt egyedi bírói határozat megengedi. A gyakorlatban azonban szinte soha nem kerülnek bíróságra az ilyen ügyek, az esketést a falusi imámok végzik. Törökországban becslések szerint minden negyedik házasságot gyermeklánnyal kötnek. Mióta az AKP kormányoz, a tendencia erősödni látszik. *Erdoğan* elődje az elnöki székhelyen, *Abdullah Gül*, szintén 15 éves gyereklánnyal vette feleségül Hayrünnisa nevű hitvesét.

Gyermekjogvédők szerint Törökország ezzel bizonyos feltételek mellett – ha nem erőszak, fenyegetés vagy kényszer hatására jött létre a viszony – mentesíti a büntetés alól a bántalmazókat, ha összeházasodnak áldozataikkal. *Bekir Bozdağ* igazságügy-miniszter ellentétése szerint valójában gyermekvédelmi intézkedésről van szó, hiszen az érintett férfiak nem erőszakolók, a kiskorúakkal kötött házasság jelensége társadalmi valóság. Ha ezekből gyermek született, a korábbi gyakorlat szerint az orvos értesíti az ügyészséget, a férjet börtönbüntetésre ítélik, családja pedig nyomorba süllyed. Pillanatnyilag háromezer család szenved ettől a helyzettől. *Yıldırım* kormányfő szerint szó sincs az erőszakolók mentesítéséről, hiszen a kormányzat minden évben szigorítja a rájuk vonatkozó büntetőszabályokat. A házasságon belüli nemi erőszak már tíz éve bűncselekménynek számít, 2005-től a szexuális bántalmazás legkisebb büntetési tétele 8, 2014 óta pedig 16 év szabadságvesztés.⁴⁷ A kritikák alaptalan voltát támasztja alá a stuttgarti Christian Rumpf Ügyvédi Iroda 2016. augusztus 14-én kelt és november 26-án kiegészítésekkel ellátott jogi szakvéleménye.⁴⁸ E szerint szó sincs arról, hogy a török alkotmánybíróság „a gyermekvédelem gyengítésére hívta volna fel a jogalkotót, vagy megengedte volna a gyermekbántalmazást. Ezzel szemben azt az elvárást fogalmazta meg, hogy a jogalkotó a védelmi mechanizmusokat ebben a tekintetben tovább differenciálja.”⁴⁹

A Merkel-kormányzat Németországban a gyermekházasságok semmissé nyilvánítását és a további gyermekházasságok törvényi betiltását tervezte 2016 végére. 2017 februárjában megállapodás született a kormánypártok között arról, hogy semmisnek nyilvánítják a menedékkérők házasságait, ha valamelyik fél 16 évesnél fiatalabb.⁵⁰ A több feleséggel érkező menedékkérők és a poligámiatiltalom által felvetett dilemma körüli vita, bár a probléma már legalább tíz éve ismert, még csak most kezdődött el.⁵¹

A fentiekhez kapcsolódik a házasulandók beleegyezése vagy kifejezett szándéka ellenére elrendezett, sőt olykor a jelenlétük nélkül végrehajtott kényszerházasságok iszlám környezetre jellemző szokása. Németországban 3-4 ezer ilyen születik évente.⁵² 2012-ben

⁴⁶ M. Bernath: Erleichterung für Kinderehen. Korrespondent. Der Tagesspiegel, 15. 08. 2016.

<http://www.tagesspiegel.de/weltspiegel/tuerkei-erleichterung-fuer-kinderehen/14014812.html>

⁴⁷ Ehe könnte sexuelle Übergriffe auf Minderjährige legalisieren. Die Zeit Online, 18. November 2016, <http://www.zeit.de/politik/ausland/2016-11/tuerkei-sexueller-missbrauch-gesetzentwurf-heirat-opfer-straaffrei>

⁴⁸ Ch. Rumpf: Kindesmissbrauch in der Türkei erlaubt? Verfassungsgerichtsurteil zum Kindesmissbrauch 14. 8. 2016/26. 11. 2016. http://www.tuerkei-recht.de/downloads/Verfassungsgericht_Kindesmissbrauch.pdf

⁴⁹ Uo. 10. o.

⁵⁰ Koalition einigt sich auf Verbot von Kinderehen. Die Zeit Online, 14. Februar 2017. <http://www.zeit.de/politik/deutschland/2017-02/gesetzentwurf-verbot-kinderehen-heiko-maas-koalition-einigung>

⁵¹ Manche Flüchtlinge haben mehrere Ehefrauen – in ihrer Heimat legal, bei uns nicht: Was tun gegen die verbotene Polygamie. RTL NEXT, 15. 06. 2016. <http://rtlnext.rtl.de/cms/manche-fluechtlinge-haben-mehrere-ehefrauen-in-ihrer-heimat-legal-bei-uns-nicht-was-tun-gegen-die-verbotene-polyga-2945987.html>

⁵² H. Yerlikaya – E. Çakır-Ceylan: Zwangs- und Scheinehen im Fokus staatlicher Kontrolle. Eine Betrachtung des jüngsten Gesetzentwurfes zur Bekämpfung der Zwangsheirat und Verhinderung von Scheinehen im Lichte

Németországban 56 efféle esetben indult nyomozás, 2013-ban 62, 2014-ben pedig 58 esetben. A jelenség dokumentálásával és megelőzésével foglalkozó 830 civilszervezet adatai szerint 2008-ban 3443 veszélyeztetett személlyel léptek kapcsolatba, 60 százalékukat fenyegette közvetlenül a kényszerkiházasítás, 40 százalékuk esetében ez már meg is történt.

A nők életét és testi épségét veszélyeztető migrációs-specifikus bűnelkövetés legdurvább formája a család vagy megbízottai által megkísérelt vagy befejezett becsületgyilkosság. Ez a – rendszerint muszlim, ritkábban hindu vagy latin-amerikai – család becsületén, értsd közösségi megbecsültségén esett csorbát hivatott kiköszörölni a család becsületét tudatosan vagy tudtán és akaratán kívül meggyalázó nőn, vagy esetleg más genderscsoporthoz tartozó családtagon. Bár az esetek többségében az áldozat nő, de áldozatául eshet a nő férfitartnere vagy a család LMBTQ⁵³ tagja is. Bár a szokás ez esetben is iszlám előtti, különösen a szigorú saría követő közel-keleti és pakisztáni családokban fordul elő, Európában különösen nagy migrációs célországok nagyvárosaiban szegregáltan élő közösségekben. Az elkövetők rendszerint a család idősebb férfi tagjai, maga az apa, báty, vagy férj, de a felbujtók és elkövetők között olykor előfordulnak anyák és nővérek is. Az áldozatok az atyai parancsoknak, törzsi szokásoknak (például elrendezett házasságnak) ellenszegülő, szüzességüket vesztett, házasságon kívül szerelmi viszonyt folytató vagy szexuális bűncselekmény áldozatává vált (megerőszakolt) leányok, ténylegesen vagy vélelmezten házasságtörő asszonyok. A Bundeskriminalamt 2011. évi aktakutatása⁵⁴ 78 esetet vizsgálva arra jutott, hogy a 122 elkövető 93 százaléka férfi, 7 százaléka nő volt, a 109 áldozatból 47 (43 százalék) férfi volt, és – a közhiedelemmel ellentétben csak 62 (57 százalék) nő. Szinte valamennyi elkövető külföldi születésű külföldi állampolgár volt: 63 százalék török, 14 százalék arab, 8 százalék balkáni, és 6 százalék pakisztáni és afgán. Csupán 9,2 százalékuk volt második generációs bevándorlóként német állampolgár. Németországban 2015-ben 35, 2016-ban 47⁵⁵ becsületgyilkosság vált ismertté.

A leírtak alapján kitűnik, a fejlődő és alulfejlett világból Európába irányuló több évtizedes ütemes bevándorlás, majd a 2015-ben kezdődő lökészerű migrációs hullám össztársadalmi hatásai, köztük kriminogén hatások, szintén csak több évtizedes retrospektív nézőpontból lesznek biztonsággal megítélhetők. Bár Magyarország stratégiája, amellyel hatékonyan lassítja az ellenőrizetlen beáramlást, egyre inkább elfogadottá válik a korábban diplomáciai durvaságig menően kritikus országok körében is, meg kell barátkoznunk a gondolattal, hogy ezek a jelenségek nálunk is megjelennek, tehát fel kell készülnünk a megelőzésükre és a kezelésükre.

---

des Opferschutzes. Zeitschrift für Internationale Strafrechtsdogmatik. Jahrgang 6, Heft 4, Christian-Albrechts-Universität, Kiel, 2011, S. 205–213.

⁵³ Az LMBTQ(I), ritkábban MLBTQI betűszó a nemzetközi szóhasználatban elterjedt LGBTQI vagy GLBTQI magyar fordítása. A leszbikusok, meleg, biszexuálisok, transzneműek, queerek és interszexuálisok összefoglaló megjelölésére használatos.

⁵⁴ D. Oberwittler – J. Kasselt: Ehrenmorde in Deutschland 1996-2005. Eine Untersuchung auf der Basis von Prozessakten. Wolters Kluwer, Köln, 2011

⁵⁵ http://www.ehrenmord.de/doku/fuenfzehn/doku_2015.php,
http://www.ehrenmord.de/doku/2016/doku_2016.php